

j o l a n a š e v č í k o v á

mademoiselle

b a c k s t a g e b o o k s

Jolana Ševčíková
mademoiselle

Vydalo nakladatelství Backstage Books

adresa nakladatelství:

Brigádnická 73, Mokrá hora a Řečkovice, 621 00 Brno

odpovědný redaktor: Jakub Jedounek

e-mail: backstagebooks1@gmail.com

obálka: Dominika Jančíková

tvorba e-knihy: Petr Jančík

vydání první

© Backstage Books, 2016

© Jolana Ševčíková, 2016

ISBN 978-80-88049-26-5 (formát PDF)

ISBN 978-80-88049-27-2 (formát MOBI)

ISBN 978-80-88049-28-9 (formát EPUB)

ISBN 978-80-88049-29-6

###

Do svojí náruče lákám tě lačně.
Žes nikdy nebrečel? No tak teď začneš!
Jsem z rodu básníků, jež zvou se prokletí,
a moje múzy si žádají oběti.

###

Odmítám ukojit ten věčnej pocit hladu,
co se mi ze srdce přesouvá do břicha.
Nemám svý ambice, tak komusi je krađu,
a být to o vůli, tak ani nedýchám.

Trp, tělo. Ty děvko! Ty zlatá kleci!
Odváděj pozornost od hlubší bolesti.
Nemusím přemýšlet. Stačí se svléci!
Neptáš se, nestaráš. Jsem ti fuk. Naštěstí.

Já se dál usmívám. Koupím si novou rtěnku.
A když to nepomůže, tak třeba pěkný prádlo.
Jediná hodnota je ta, kterou mám zvenku,
a nikdo neřeší, jestli to není málo.

A tak když svítí jen přidušený hvězdy,
neony nonstopů a sem tam nějaký okna,
roztáhnu křídla svá, vznesu se nad rozjezdy,
abych se své duše alespoň letmo dotkla.

###

Bůh má smysl pro humor a sám to dobře ví.
Klaním se mu každý den, jak učeň mistrovi,
ať žertuje ironicky, lacině či temně.
Jen kdyby si nedělal pořád prdel ze mě!

###

Prosím vás, řekněte, že se nic neděje,
že takto mizerně je mi jen z jídla!
Bílí a růžoví, kulatí andělé,
vemte mě pro dnešek pod svoje křídla.

Nesmím to býti já, kdo se mi znechutil!
To mi teď přisahej, krví to podepiš!
Bílí a červení andělé tekutí,
vemte mě někam pryč, vemte mě někam výš!

A zdi si šeptají, smějí se tlumeně.
V pokoji narůstá tíživá tenze.
V zrcadle šklebí se obtisky duše mé.
Schovat se vždycky dá. Utéct si – nelze.

###

Jestli je tohle život, tak proč v něm není živo?
Už nemám žádný city, teď je z nich oběživo.
Platíš jimi své chyby, rovnáš jimi své dluhy,
jestli je tohle láska, tak chci radši to druhý.

#

Štědrej den... Jak každej jinej.
Spokojeně s davem splynem.
Teď to okno neotvírej!
Chystám se otrávit plynem.

Můžu si vzít tuhle šňůru?
Chystám se oběsit v lese.
V životě mám štěstí fůru,
jen to, co chci, posere se.

Já div, že se nerozkrajím,
a ostatní furt jako sochy.
Tak vzdávám čest svému kraji
a jdu skočit do Macochy.